

hvilke imidlertid kun det ene kan siges i Virkeligheden at have nogen større Betydning, at være et virkelig reelt Forslag. Forinden jeg begrundet dette Forslag, skal jeg imidlertid tillade mig med et Par Ord at berøre et Spørgsmaal, der angaaer Loven i dens Heelhed, nemlig Spørgsmaalet om, hvorvidt det ikke maatte være nødvendigt at behandle det foreliggende Lovforslag som et Forslag til Grundlovsforandring. Jeg skal tillade mig at gøre opmærksom paa, at Grunden til, at der har kunnet opstaae alvorlig Tvivl i saa Henseende, naagtet den ærede Minister ved at forelægge Loven som en simpel Lov og den ærede Formand, ved at modtage Loven i den Form, have erklæret sig for den Mening, at der her ikke var Tale om et Forslag, der skulde førdre den af mig antydede Behandling — ganske sikkert nærmest maa søges i Handlinger, der ligge forud for Lovforslagets Forelæggelse, og da navnlig i den Handling, at der af Regeringen har været forelagt for det sidste islandske Althing et Forslag til en Forsatning, i hvilken der indeholdes en Mængde Grundlovsbestemmelser, som, naar Island dog skulde vedblive at staae i den samme Stilling som hidtil under den danske Grundlov, maatte siges ligesom at være overflødige. Jeg siger ikke dette for at rette nogen Behædelse enten mod den nuværende ærede Justitsminister eller mod den Minister, der i sin Tid har forelagt det nævnte Forsatningsforslag for Althinget — thi det Skete kan naturligvis til Nød forsvares dermed, at disse Bestemmelser ikke staae i Strid med de tilsvarende Bestemmelser i Grundloven — men fordi jeg ønsker at henlede Justitsministerens Opmærksomhed paa, om det ikke i Grunden vilde være rigtigt, naar hele dette Spørgsmaal paany bringes frem for Althinget, da at lade udgaae af Forsatningsforslaget for de frentidige særlige islandske Sager de Bestemmelser, der kunne siges i Grunden ene at høre hjemme i den danske Grundlov, som vedbliver at være den almindelige Forsatningslov for hele Riget. Udvalget er imidlertid, som de ærede Herrer ville see, blevet enigt om at kunne lade den omhandlede Tvivl falde, idet man er kommen til det Resultat, at Island, efterat det forelig-

gende Lovforslag er udkommet som Lov, og denne er traadt i Kraft, vil vedblive at staae i det samme Forhold til den danske Grundlov som tidligere, altsaa vedblive at være en integrerende Deel af Danmarks Rige. Det Hele Lovforslaget i Virkeligheden gaaer ud paa, er altsaa kun at henlægge visse Anliggender til Isøndernes egen Afgjørelse og at forsyne Island med de Midler, som ere nødvendige, for at det kan varetage disse Anliggender. At det er saa store, mange og vigtige Anliggender, som man ikke hidtil har anseet det for hensigtsmæssigt at henlægge til særlig Bestyrelse af nogensomhelst anden Provinds af Riget, er ganske vist, men at man med Hensyn til Sagernes Decentralisation anseer det rigtigt at give Island en særskilt Stilling paa Grund af Forhold, som jeg ikke behøver nærmere at udvikle, og som iøvrigt allerede have fundet deres Dmtale i Betænkningen, kan i og for sig ikke gjøre Handlingen til Grundlovsforandring.

Hvad nu angaaer de stillede Endringsforslag, da skal jeg ikke opholde mig ved de 3 sidste, der egentlig kun ere Redaktionsændringer, og jeg skal dette saameget mindre, som alle Udvalgets Medlemmer have været enige om, at deres Vedtagelse vil være en virkelig Forbedring af Lovforslaget, og jeg heller ikke antager, at den høitærede Minister vil gjøre nogensomhelst Indvending imod dem. Jeg skal indskrænke mig til nogle Ytringer om Fleertalsforslaget under Nr. 1, der gaaer ud paa at nedsette det Tilskud, som af Regeringen er forlangt til Island, naar dette Land overtager de Anliggender, der ere nævnte i Lovforslagets § 2. Det Tilskud, som Regeringen har forlangt, falder i 2 Dele, nemlig dels et aarligt Tilskud, som man tænker sig skulde vedblive for bestandigt, dels et midlertidigt Tilskud, der efter en vis Tids Forløb skulde bortfalde aldeles. Fleertallet har ikke kunnet følge Ministeren i dette Forlangende og har altsaa heller ikke kunnet gaae sammen med Mindretallet, der vil, at man skal indrømme Ministerens Forlangende. Vi have troet, saaledes som det nærmere vil findes udviklet i Betænkningen, hvortil jeg skal henviser, at hele Stillingen er saaledes, at man ikke